

Rúpits: «Gravar a l'estudi és com entrar en un temple»

Els guanyadors del Premi de Votació Popular del Sona9 2016 ja passegen el seu primer disc, 'Imperfeccions'

Rúpits | Juan Miguel Morales

El berguedans **Rúpits** canten a la filosofia de vida i es consideren una colla d'amics abans que un grup de música. Nascut a Gironella, el sextet va guanyar el Premi Popular del Sona9 2016 amb gran solvència i poder de convocatòria. Al cap d'un any han debutat amb el pop-rock d'*Imperfeccions* (U98 Music, 2017).

A Rúpits no hi ha un líder visible, tot i que la veu i guitarra de Marc Espel, juntament amb el seu germà, el guitarra Jaume Espel, porten el pes de la banda. *Imperfeccions* defineix la vostra manera de ser?

Òscar Pardo (bateria): Tots busquem la perfecció, i això va molt lligat a la infelicitat. Nosaltres sempre ens hem considerat imperfectes en tot el que hem fet. *Imperfeccions* és un disc imperfecte, però també és real i n'estem molt orgullosos.

El Premi de Votació Popular, a la final de l'Antiga Fàbrica Damm, us va obrir moltes portes, però quin és el millor record que guardeu del pas pel concurs?

Jaume Espel (guitarra): De records en tenim moltíssims i tots molt bons, però ens quedem amb el dia en què vam guanyar el Premi Popular. Va ser una final amb tots els nostres seguidors, la gent que ens va acompanyar des del Berguedà en un moment tan especial per al grup. Aquest guardó ens va permetre actuar a l'escenari del festival Canet Rock, i evidentment va ser una experiència brutal que recordarem tota la vida.

I un any després del Sona9, com ha evolucionat la vida de Rúpits?

Marc Espel (veu i guitarra): Hem crescut amb la sonoritat com a banda, hem tocat i assajat molt per presentar amb solvència el nostre primer disc. A més, entre nosaltres hem reforçat encara més els nostres vincles emocionals i personals, i això es reflecteix tant a les cançons i com als concerts.

De fet, ja teníeu clar que volíeu publicar les vostres cançons el més aviat possible.

Marc Coromines (baixista): El nostre objectiu ja era gravar un disc, fins i tot abans de participar al concurs, però després gràcies al Sona9 hem tingut moltes facilitats. El concurs ens va motivar a fer-lo possible, sobretot gràcies a la promoció i la visibilitat que et dona.

Respecte a la sonoritat, Rúpits combina melodies treballades de pop guitarrer i festiu amb lletres optimistes, que en viu es transformen en veritables himnes. Sou més de directe que d'estudi?

J.E: Sí, completament! Ens agrada molt fer vibrar el públic i ens ho passem molt bé a l'escenari. De tota manera, gravar a l'estudi ha estat com intentar plasmar la nostra visió de la música en pocs minuts, i per això has de donar tot el que portes a dins perfeccionant la tècnica. És com entrar en un temple. També ens vam sentir molt còmodes i vam gaudir de cada minut, tot i que després ho haurem de demostrar en directe.

Als concerts transmeteu molt bon rotllo i fa l'efecte que sou una colla d'amics amb ganes de passar-vos-ho bé. Aquesta és la filosofia vital de Rúpits?

M.E: Som amics de la infància i no ens costa gens quedar i fer coses, ja sigui tocar durant hores o fer cerveses. Tot plegat és una part molt important de la nostra essència, i a poc a poc i amb molt d'esforç volem seguir creixent i sobretot passar-nos-ho bé.

Sou un grup eclèctic. Al disc hi ha bases electròniques ("Despertar" i "Busco un lloc"), sons festius i llatins ("Ulls clars" i "Equinocci") i la influència del brit-pop ("Somriures" o "Entropia"). Què és el que realment buscàveu?

J.E: No forcem la màquina per cap estil creatiu en concret, ni tampoc ens obliguem a prendre un camí determinat. Escoltem músiques molt diverses i a l'hora de fer cançons no ens tanquem a res. Això no vol dir que no busquem un so propi, tot i que segur que les nostres influències i gustos es noten en la majoria dels nostres temes.

Quines són aquestes influències?

M.C: Moltes i molt variades, però sobretot **Dave Matthews Band**, els increïbles **The Cat Empire** o la força electrònica de **Two Door Cinema Club**. I també tenim referències més properes, com ara **Vetusta Morla**, **Izal**, **Mazoni** o **Txarango**.

Aquestes referències són visibles a l'àlbum, gravat i produït per Tomàs Robisco a Buchonera Studios. Com s'ha plasmat aquesta diversitat en el resultat final?

O.P: Tomàs Robisco és el nostre pare musical! Estem molt contents del nivell professional de la Buchonera, és un privilegi haver gravat el disc en un estudi que considerem un dels millors de tot l'Estat. Valorem la seva producció sobretot pel seu tracte personal, a més del seu criteri, esforç, valors i clarividència. Tot això fa que el considerem un amic per tota la vida.